

قطع نامه کنگره ششم سازمان در مورد مسائل زنان

نظر به این که سازمان ما در مبارزه برای سوسیالیسم، به چالش طلبیدن هنجارها و قوانین نگاه دارنده‌ی جامعه طبقاتی مبتنی بر جنسیت، و حمایت از مبارزات و سازمان‌یابی علیه استثمار جنسی را از وظایف خود می‌داند، لازم است:

۱- تبلیغ و تمرکز بر قطع‌نامه‌ی کنگره چهارم در رابطه با لفو نظام جداسازی جنسی را فعالانه‌تر در دستور کار قرار دهد؛

۲- درک خود از گفتمان فمینیستی را روشن و بی‌پرده بیان کند و برای توضیح نظر و تاکتیک‌های پیشنهادی‌اش، بدون رعایت هنجارهای مذهبی و سنتی زن‌ستیزانه و پدرسالارانه، همه‌ی اهرم‌ها و نیروهای تشکیلات را تجدید سازماندهی کرده و به کار گیرد؛

۳- مسئله «حق زن بر بدن و سرنوشت خود» را به عنوان یکی از موضوعات محوری در ادبیات کتبی و شفاهی به بحث بگذارد، تبلیغ کند و از نیروها و جنبش‌هایی که برای تحقق این مسئله مبارزه می‌کنند، حمایت کند، از حق آزادی رابطه جنسی دفاع کند و در هم‌بازی و هم‌فکری با آن بخش از جنبش فمینیستی ایران که گرایش‌ات سوسیالیستی دارد از همه نیرو و توان خود سود جوید؛

۴- بررسی و شناخت ویژه‌گی‌ها و خواست‌های اکثریت زنان جامعه ما، یعنی زنان جوان را با توجه به جسارت و قابلیت‌هایی که در زیرپاگذاردن مناسبات زن‌ستیزانه و جدائی جنسی از خود نشان می‌دهند و دست‌یابی به ارزیابی‌های جدید و متناسب با این نیروی نوین جنبش برابری طلبی را به عنوان یکی از رؤس کارهای نظری و سیاسی قرار دهد؛

۵- پیش‌برد مباحث و سازماندهی حول موارد بالا را تنها در حوزه‌ی وظایف رفقای زن تشکیلات نداند و بر بقایای تقسیم کار جنسی در تشکیلات در رابطه با نگاشتن و پیش‌برد مباحث مربوط به مسائل زنان، نقطه‌ی پایان بگذارد و در جاری‌ساختن آن در مناسبات تشکیلاتی دقت لازم به عمل آورد.